

met olli et mul iggapääw kirjade ja pabberi- tega olli teggemist.) Se olli mul jubba wi- fiks, et kui keif enne lõunat kibbedaste olin tööd teinud, siis peale lõune söma pole tundi muido afnast wälja watafin ja nenda omma meelt jahhutasin. Ka seski korteris kuhhu hiljoti olin läinud, teggin nenda. Kui seält wälja watafin, olli nago olleks kegi mulle üt- telnud, et ülespidi piddin watama. Mis seäl siis olli? Ülle ulitsa ühhes majas kol- manda forra peäl olli affen lahti ja seält paistis ühhe meesterahwa pea. Wataja näg- go olli kahwatand, silmad aukus, et käl alles norepärrolinne arwata. Ja sedda olli igga- pääw selsammal ajal nähha. Mis se inni- menne wahtis? Se panni mind iggakord mõtlema. Ei ma moista räkida, kuidas selle innimesse kahwatand näggo mind waewas.

Et mo korter mitte mo tahtmisse järrele ei olnud, otsisin uut kortert; siis näggin ses maias, kus se kahwatand näoga mees olli, afna peäl kirja, et seäl üks korter üri peäle pakkutakse. Lâksin sisse, agga se korter olli

jubba ärra üritud, firri olli weel unnustusse pähhä afna peäle jänud. Seält lâksin teise forra peäle kulama, agga seäl olli sesamma luggu. Innimesed ollid seäl lahked ja üt- lesid, et kolmandama forra peäl üks kammer tühhi. Mul polnud käl mitte himmo ni kõr- ges ellada, agga need head innimesed and- sid wägga nõu ja ütlesid, et seäl üks flaw- weri teggia ellab, mollemad wägga head in- nimesed — need tahtsid omma üri fergitus- seks teise kambri üri peäle anda.

„Kas se ehk sesamma peaks ollema, — kes igga lõuna afnast wälja watab?“ küsisin minna. „Jah wist sesamma“, ütlesid head innimesed. Se ta ainus lahhutamine: ta teeb ööd ja päwad tööd, siiski saab wae- walt omma pissufesse perrele iggapäwast pallofest.

Ma lâksin ülesse; jubba ukse peäl tuli üks noor naesterahwas, pissufe laps kae peäl, mo wasto, wiis mind teisest uksest ühte pis- sufesse kambri ja pallus kohhe, et kui ma